

## Цѣна на Вѣстника.

Годишна цѣна предплатена 4 сребърни 20-ци. Статии и дописки за Вѣстника ще са адресуватъ чрезъ тукашното Настоятелство до Редакцията въ Фесеръ при Българската църква безъ порто и никаква разписка.

## СЪВѢТНИКЪ

## НАРОДЕНЪ БЪЛГАРСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ИЗДАВА СЯ СЪКІЙ ПОДЪБАННИКЪ.

## Подписка-та се приема:

Въ Балъ-Капанъ у Настоятеля-тъ Г. Г. Хр. Д. Карамникова и К. В. Славчевичъ, а по вънъ у отреденитъ настоятели, които отговарятъ за заплатата на Вѣстника, както ся видятъ по отдолу:

Въ Бургасъ у Г. Г. Т. Хр. Панагору; — въ Варна у Х. Станата Сидорова; — въ Враца у Николъ Ценова; — въ Тулча у Братя Теодорова; — въ Исмаилъ у Г. В. Шопова; — въ Одесса у Н. Хр. Палаузова; — въ Виенна у Гетогоу и Райнова; — въ Букурещъ у Хр. Георгиева; — въ Крайова у Стефана Беронъ; — въ Пловдивъ у Х. П. Братя Недяковича; — въ Горново у Мих. Аврамова; — въ Оленица у Асн. Аврамова; — въ Сопунъ у К. Дранковича; — въ Плищъ у Дим. Живковича; — въ София у Теод. Стефанова Юрковича; — въ Охридъ у Братя Манчови; — въ Манастиръ у Доктора Кост. Минзковичъ; — въ Прилепъ у Константина Буталовича; — въ Скопъ у Стефана Беронича антикаръ; — въ Велесъ у учит. Алексія; — въ Самоковъ у Брат. К. Юркови; — въ Юзевградъ у Д. Ра. Па. Христовича; — въ София у Д. Трайковича; — въ Нямъ у Пана. Воландъ; — въ Дунавъ у учит. Христа Димитрова; — въ Едрене у Геор. Карамникова; — въ Пловдивъ у Хр. П. Дранова и С. Захаріева; — въ Разградъ у Братя А. Поповичъ; — въ Дюбоя у Братя Варневи; — въ Котелъ у Х. Петра Х. Матеева; — въ Свиштра у Рада Теодорова; — въ Русчукъ у На. Маврида и П. Златова; — въ Свищовъ у Братя Кабацарлъ; — въ Видинъ у Ила Х. Т. Х. Цановича; — въ Търново у Братя Карагюзювъ; — въ Враца у Ник. Кръстевича; — въ Ловичъ у Братя Димитрови; — въ Пазаръ у Х. Кост. Х. Пакоу; — въ Габрово у Стана Я. Арнаудова; — въ Севлиево у Мила Раткова; — въ Калояръ у Х. Недяковъ; — въ Кюмбурлъ; — въ Карлово у Ник. Т. Пулчева; — въ Сопотъ у Кирка Петрова; — въ Копрявица у Пана Герджичъ; — въ Панигюрица у Х. Манча Поповъ.

## Политическия Пригледъ

— о —

Полскій тѣ въпросъ са намира въплати въ сѣщо то положение, дѣто го бѣхмы оставили преди осмь дни: и разыскваніа та на политически тѣ вѣстници презъ туй застояваніе въ приключенія та сѣ твърдѣ добры за да изтевѣтъ склонности тѣ на разны тѣ партіи. Ный прочетохмы по главны тѣ отъ тѣхъ и бѣхмы честити да намѣримъ едно потвържденіе на собствени тѣ наши оцѣненія, които изложихмы въ послѣдній номеръ на *Свѣтлицы*. Ето сега нѣколко новы извлечения:

Намѣрвмы въ *Courier du dimanche* слѣдующия разборъ на една депеша пратена отъ Князя Горчакова до Князя Волконскій, русскій Посланникъ въ Мадридъ въ отговоръ на една депеша отъ испанско то правителство за въ полза га Польша: Министръ тѣ на външны тѣ дѣла дѣва на Князя Волконскаго копія отъ депеша та на маркиза Мирафлоресъ. Русскій тѣ Посланникъ ще види въ нея доказателство то на доверіе то, което царица та Изабелла излага въ чувства та на Императора Александра. При сичко туй, ако и да бѣ туй доверіе доволно за да увѣри испанскія кабинетъ че Цегово И. Величество не ще са откаже отъ неговы тѣ примирителны предиріатія, мадридскій тѣ дворъ изави пакъ желанія та по си на С. Петербургъ.

Една толковъ пріятелска постѣпка на царицно то правителство наистина може да са приеме съ благосклонность съ каква то бѣ и изразена. То безъ съмнѣніе

е изчерпало отъ собственны си опытъ убѣжденіе то че първа та дѣлжност на единъ царъ е да възстанови почестъ та на началство то и безопасность та на мирны тѣ жители.

Освѣтъ туй, Императорско то правителство са хвали че царицно то оправдало чувства та му, като не са съмнѣва за удовлетвореніе то, съ което Цегово Величество ще изпълни най голѣма та обязанность на царска та власть, щомъ го види сходно съ нужды тѣ на време то и съ положение то на Польша, която не ще оста не въ отвѣтственность за послѣдны тѣ приключенія.

Князь Волконскій е тѣломощенъ да прочете тази депеша на маркиза Мирафлореса, и да му остави копія отъ нея.

подписанъ: Горчаковъ.

Отъ този първы отговоръ може са сѣди за оны, който ще пріематъ три тѣ силы.

Предвиждатъ че този русскій отговоръ не ще са даде понапредъ отъ идущія Августъ, и че С. Петербургско то правителство ще обнародва единъ меморандумъ подробенъ, въ който ще объеви както то знае приключенія та и своя та собствена политика въ Польша; отъ своя страна комитетъ тѣ на възстаніе то щѣ да направъ единъ контр-меморандумъ за обвиненіе на Руссія.

*Pays*, полуофициаленъ вѣстникъ въ Парижъ казва че знае че Руссія ще направъ три отдѣлы отговора на Силы тѣ, за да отдалечи отъ постѣпки тѣ имъ сѣкѣй видъ на съединеніе.

Баварска та официална газета казва че дипломатически тѣ агенты на Баварія при велики тѣ силы пріели заповѣдъ да протестуватъ противъ сѣко дѣло, което може да наруши права та на баварска та династія върху трона на Гръція. И тѣй, съпротивленіе то на баварска та династія дава и тѣло право за наслѣдство, начертано между условия та, които са направихъ отъ датскія кабинетъ и родители тѣ на новия царъ, който са избра въ Атина. Датскій тѣ корреспондентъ на вѣстника *l'Europe* тѣй излага тѣзи условия.

1-о Князь Вилхелмъ Георгій не ще са отрече отъ религія та си, и наслѣдници тѣ му не ще да са възпитаватъ другоаче освѣтъ въ вѣра та на баща си.

2-о Покровителствуещи тѣ силы ще са наематъ да скарпѣтъ царя Отона да са отрече отъ корона та, и баварска та династія да са откаже отъ сѣко наслѣдственно право въ Гръція.

3-о Сички тѣ велики силы ще гарантируватъ съществуваніе то и продълженіе то на царуваніе то на Датска та Династія.

4-о Едно годишно количество отъ 50,000 лиры стерлинны, ще са утвърди за новия грѣцкій царъ.

5-о Князь Вилхелмъ Георгій ще запази съ Гръцка та корона предварителны тѣ си права за датско то наслѣдство.

6-о Преобразование-то и очищеніе то на грѣцка та войска.

7-о Постоянно то присѣтствіе на една английска ескадра въ Илрей за да подкрѣпѣтъ сѣдно силно покровителство трона на младия князь, който въ никой случай

не щѣлъ да трѣгне за Гръція, освѣтъ слѣдъ като придобые предписано то вышегласіе отъ Гръцка та конституція.

Ако горни тѣ свѣдѣнія, които сѣ дошли отъ Стокголт до Франкфортскія вѣстники, сѣ точны, дипломатическій тѣ Одисей въ търсеніе то на единъ царъ, не о достигнѣлъ еще до цѣль та си.

Нѣ Лордъ Палмерстонъ въ отговора си на Лордъ Ленокса обявѣва че са надѣвалъ че избраніе то на народно то събраніе щѣло да има за допълненіе пріеманіе то на князя Вилхелма.

*Morning-Post* потвърждава повината за изчезваніе то на спѣшки тѣ, които прѣчыхъ на пріеманіе то на грѣцкия тронъ отъ князя Вилхелма датскій. "Вѣрвмы, дума *Post*, че надѣжда та, която са даде минала та седмица отъ Лордъ Палмерстона, сега е осмъществена съ най удовлетворителны начинъ за Гръцы тѣ и за князя Христіана, баща та на новия царъ.

„Първа та мѣнотія бѣше въ желаніе то на Христіана, щото възвѣзаніе то на трона на Князя Вилхелма да са узакони чрезъ отказваніе то на Отона. Туй препятствіе ще са махне чрезъ единъ протоколъ на три тѣ силы, направенъ по основа та на протоколы тѣ отъ 1830 и 1832, като обявѣва че състояніе то на работы тѣ, което е направено въ оуи време не съществува вече. Князь Христіанъ са склонилъ на тази наредѣ.

Втора та мѣнотія състои въ опредѣленіе то на новия царъ; нѣ Князь Христіанъ са склони да остави Англія да на-

## ПОДЛИСТИКЪ

Въ подлистника кой-то има литературна чистотѣ читатели-тъ ще прицѣпѣтъ за първы пѣтъ една Българска оригинална повѣсть, написана отъ едно даровито и образовано лице отъ Българско-то духовенство. Ный ще имамы отъ оуи случай да поговоримъ за красоти тѣ на повѣсть-та както и за достоинствѣ-то на писателя.

## КІЯ ВЪ НАШЕ-ТО СЕЛО

I.

Бѣхъ твърдѣ малпчекъ, та ісдвамъ, ісдвамъ ся маждѣ въ память-та ми оуи време, кога-то яща ми, въ тына-та соба на вѣта-та ни каша, ато си долеше вечеръ отъ колибы-тъ, ми показваше лесенъ способъ, — какъ да запомнѣмъ дола-та. Ты гледай, думаше: іей туй слово, дѣто іе като лѣвица, то іе рѣцы; коіе-то като косеръ — глаголь; Като сѣрпъ — слово; ато вратникъ — ма; Като градина — онъ; ато вила — Ца. м. т. п.

Наистина, азъ никакъ неможахъ си припомнѣти, кога ми іе показано и отъ кого първи пѣтъ Кръсто Христовъ-помагай; нѣ като не съмъ забравѣлъ, чи двѣ-тъ ми каку, ко-а си приказвахъ по словишкы. азъ ся до-

говѣждахъ, чи тѣ знаѣтъ, мама въ буталка-та ли или въ голѣмъ кошникъ при износены-тъ калцунъ іе скрѣла орѣхы-тъ, кои-то тетю донасяше отъ тузлука, — та можъ безъ погрѣшка рѣчи кака Стана ми е подала първомъ написана-та гладка дѣсчица, която и не знаѣмъ, защо выкаше панакида.

Какъ да іе, азъ са голѣмѣхъ на братчѣта-та си като сѣдахъ въ крага на наше-то домородство, коіето са нарежда на зимна та вечеръ около прѣстѣтныя свѣтильникъ, — кой шіе гаша отъ самочерпъ платѣ, кой плете бадемліи чорапы вържи коприлны кѣдры на памучено угърле или брѣчѣи малко-то вртено и подекубѣва припасанъ-тъ каделя въ ушарена-та фурка, държъ ушъ като начюмерено, крушовѣ-та дѣсчица и ми ся струваше, чи мама ный повече има правдѣ да галчи братчѣта-та ми, да ми не зовѣтъ Д... а бацю.

Ново то име ма правеше честичко да са позамыслямъ и да мѣркамъ бозна какво за малничко-то се бѣ с.и. То не рѣдко ма караше да са червѣмъ лори и да скымѣмъ.

Кой продупчи стовѣна-та бре каталанцы думаше по пѣкой пѣтъ на братчѣта-та майка ми.

— Батю, казваха тѣ.

— Чи какъ іжъ продупчи?

— Чукаше орѣхъ съсъ неіжъ.

Азъ са марлушъ задъ комбе-то и кроімъ: какъ да ся исправѣмъ сега; ако рѣкѣмъ, тѣ ма накараха, бацю съсъ не приляга; трѣба да са

каже — істервахъ стовѣна-та на орѣха, нѣ ще пытатъ пакъ, отъ дѣ си зель орѣхы-тъ? И тѣй грѣвно и пакъ страшно, и азъ са утѣшвахъ съсъ — дано са забрави тѣзи работа. Кадѣ ще са забрави!... Едно посажданѣе отъ милостива рѣка бѣше доста да научи, чи съсъ стовѣна са нестрошѣтъ орѣхы, и да бѣмъ по хитартъ въ игра-та дори и отъ врѣстѣнцы-тъ сп: като напримѣтъ: да не правѣмъ корыто-то на дѣкала, чи ся протрива; да не ѣдимъ тетюва-та толга на копъ, чи іе поиска; да не правѣмъ отъ калчица кошара и іжъ палимъ, чи ще запалимъ кѣмѣмъ-тъ; — та малко ли іе еще други забравѣмъ-та...

Лесно азъ запознахъ рѣцы-то, слово-то, глаголи, ж-то, ли-то, а за псиго и ксп-то дѣтѣнскы-атъ память ми думаше, чи іедпо-то іе като пачи кракѣ, а друго-то, като чербаджійскы чепгелъ, съ кой-то селскыя кехал изваждаше кофѣ-тъ изъ гираня, кога іжъ істервахъ монѣ-тъ въ него.

Научихъ и буки азъ-ба, буки радѣ — оуѣбро — до азъ земѣ — ерѣ, и сѣбѣ-тъ не бѣше зель іе еще да спада отъ стрѣхы-тъ, кога-то іедѣмъ баща ми си доде отъ градъ увѣтъ съ шалъ, кой-то имаше нито червена нито зелена боя, въ черны бутуши. Сички домашны са втурнухмы да го поерѣщамы: іедѣмъ копъ държи, други — толга-тъ, третій обуца-та тегли, макаръ той и да вика; махвайся отъ тука, то ни е тѣло работа... чи какъ да ся нерадвамъ се-

га, тете като си іе дошѣлъ живо и здраво; а особито, чи мама ся твърдѣ выкаше отъ дѣ ки какъ ни забиколи Кара-бурунъ, дѣто ки змиа было страшно отъ вѣхвы. Тя не ся грѣжаше, чи у Владыка-та ще си свѣрши добръ работѣ-та: защо-то за друго не былъ отишѣлъ на градъ, освѣтъ да му занесе хесапъ отъ ву-ли, при туй іе еще и хубави тузлушкы ко стурѣ, за коп-то му заповѣдалъ Кости-то. Азъ не внимавахъ на приказны-тъ му, съ коп-то изъ рѣдка-та са отговарѣше на майчиното любопытство, и ся милвахъ около сестра си, коя-то распѣтѣваше струнѣны-тъ дисагы, и по мѣхваша тѣризно-то до катѣ не пила, имали щогодѣ и за мѣня. Имало. Радость! Тѣй и подкачамъ отъ драгость; — червени бутуши съсъ синны гайтани обточени, та и съсъ жѣлѣза поковани. А іе еще що? — Букуварче чересно-слово. Хахъ! рѣкохъ на ума си, разумѣла са работа-та. Майка ми туку тѣй сѣгнѣ-тугнѣсъ не попродумваше: да си доди бащани, чи азъ щѣмъ каза, кога-то ный свободно ся распоряждахмы изъ кашѣ.

— Добръ чп си купилъ букуваръ, сега каза ти веки явио, чи ми промѣяхъ главож-тъ; вицѣмъ сичкыя дѣнь; продахъмъ и на ратѣя капка да го грѣмѣтъ, — не можъ да ги заповѣдамъ.

— Чи пѣма ли прычка?

— Прычка? Азъ и дѣлафа, и рѣжена пѣскрѣвѣхъ, и махалкы-тъ испотрошихъ, пакъ тѣ си знаѣтъ своіе-то. — Сички-тъ угрѣ да іадѣтъ на

реди тази работа съсъ народно то гръцко събрание. Никое друго условие като не остава за нареждане, приемане то на Гръцката корона е съвършено, пълно. Следъ нѣколко мѣсеци, новиятъ царъ ще бѣде на възраст и ще влѣзе въ служба. Туй разстояние ще са употреби за да са направятъ нужди тѣ обряды за присъединение то на Ионійски тѣ островы съ Гръція. Англія ще помогне на Гръція да си поправи финансы тѣ, както помогна на Турція и на Марокко.

Дума са че става въпросъ за събрание на една конференция отъ порочителны тѣ сили за да са разискатъ гръцки тѣ работы; следъ туй Графъ Россель ще свика една конференция отъ сили тѣ, които сѣ подписали Виенскія, Турецкі и Италианскія трактаты за да са нареди въпросъ тѣ за отстапване то на Ионійски тѣ островы на Гръція.

Въ политическія свѣтъ, туй разположение на Англія да напусти покровителство то на 7-тъ острови и да ги остави на гръцката корона, разпо са тѣкува. Ний ще са назимъ добръ отъ да върваме и новтаримъ сички тѣ причини, които са отдавать на Англичанъ тѣ за новата нмъ любовь къмъ Гръція, и отъ да описваме подробно, както правятъ нѣкои вѣстници, интересы тѣ на Англія въ любовь та ѝ за малко то гръцко царство. Стига ни само да пожелаемъ щото гръцкиятъ народъ да бѣде честитъ и да са развива безъ да са влече въ искушение отъ една политика или отъ единъ исключительно чуждѣй интересъ.

Въпросъ тѣ, или по добръ въпросъ тѣ висящи между Америка и Англія, далечъ сѣ отъ да бѣждатъ рѣшенны, противъ азыка на нравственны тѣ ораторы въ двѣ тѣ камары. Важность та на време то въспрѣ Лордъ Жонъ Русселя да съобща на парламента мнѣніе то на адвокаты тѣ на корона та за обоуды тѣ въпросы на распрята.

При сичко то несъгласіе, което владѣе въ Пруссія между правителство то и камара та, търговскій тѣ трактатъ, който на скоро са заключи съ Белгія, одобри са единогласно. Врѣхъ сѣка друга точка борба та слѣдува, най-вече отъ заплашване то на Г. Бисмарка, който щѣше да направи въ нуждно време бой съ Данія заради княжества та, даже и безъ съгласіе то на камара та. Такива обявления са дадохъ

колий-тъ. Тамъ даскаль-амъ щѣ имъ каза! разсърдено изрече.

Ей, ами сега? — Колий! Даскаль! Навчась ми истинахъ отъ сърце-то и богущы-ты и буквари.

Баща ми, послѣ вечерянье чети предъ кунъ-тъ пѣвничерка, сички му сторихмы поклонъ, цалунахмы рѣжъ и ся патеркалхмы редомъ редушка подъ дебелыя губертъ на вѣчныя козякъ. Томува, който іе ималъ охотъ да поспі аляны бутушы, трѣба ли да му казвамъ, чи азъ ги проблудувахъ сичка-та нощъ?

Не съмнѣло іеже. Чи кой ше ти тѣри до като запомамѣтъ кокошки-тѣ. Азъ първы отъ дечурлига-та на чиврьсто сърци ся изыкнѣхъ изъ подъ губери, и презимѣхъ въ кѣщи, дѣто цѣлѣ нощъ огнѣ-тъ бужуи подъ команда-та на раталъ, и додава нѣкакъ сѣ сладкъ помощъ на сѣня. Пюснахся въ горныя кѣтъ; чюваркамъ сѣ съсъ двѣ рѣжѣ гурелы-тѣ и несмѣхъ да некамъ лѣжнѣхъ за да другарувамъ на раталъ. А той, сѣнѣ-тъ, сѣ уталожилъ въ дольныя кѣтъ, тихо-мѣлкомъ и тѣй сладко сладко сѣрба горѣщ-тъ търхѣхъ изъ дѣлоба-та глѣжосана (поляна) пѣнѣца, като фучи не по-малко отъ церибашійско-то духало надъ сѣка пѣна лѣжница. Отъ друга несполука іеже сѣ знаѣхъ, чи кога съсъ предлагалъ помощъ отъ такъви родъ, вмѣсто да ма огрѣіе, іей какъвъ отвѣтъ щѣ получѣ: омылѣ ли сѣ са; и счесахъ ли сѣ са; помолѣхъ ли сѣ са Богу: — та сѣ порѣкохъ, хадѣ-де, той и безъ мене щѣ до'дохъкъ на туй чудно блюдо.

колко то за проекта на закона, който са относѣ на министерска та отвѣтственность.

Г. Бисмаркъ са противи на сѣко разыскване като казване че време то не е удобно. Той бѣше казалъ че за да са глѣда единъ такъвъ въпросъ, трѣбвало прѣдсичко конституція та да достави една ясна и твърда основа. И тѣй, правителство то казва че туй смѣстивно условіе не смѣстивува въ туй време, когато камара та и корона та сѣ на разпо мѣнѣ, за мыслѣта на минимъ тѣ партіи на конституція та. Кога е тѣй, правителство то не може да утвърди проекта за закона.

Пріемване то на този проектъ не е съмнително.

Говорятъ много въ Берлинь за единъ проектъ на виждане между Царъ Вилхелма и Царъ Александра. Въ настоящи тѣ обстоятелства, мѣжко щѣше да е да са не претѣкува такова свиданіе отъ противната споразумѣна партія на Англія, Франція и Австрія.

Пичатъ отъ Берлинь че Прускій-тъ Царъ много страдае и че негова та первическа система отъ день на день са колебае.

Въ Австрія правителство то свикало Държавныя Свѣтъ за 26 Маія. Говори са въ Виена за едно саморѣчно писмо, което Императоръ Наполеонъ III, пратилъ на Императора Францъ Іосифа общо за положеніе то на Европа и частно за Польшо то.

Италианско то правителство са извѣстило за официално то си признаване отъ велико то Баденско Герцогство. Официалната газета отъ Карлсруе извѣстѣва че правителство то извѣстило представители тѣ си по вѣлъ за рѣшеніе то, което направило за да припознае Италианско то царство, като развило, особено за онуй, което са отнася за Австрія, причинны тѣ, които сѣ го накарали да постѣпи тѣй.

Царъ тѣ Викторъ Еммануилъ са чакалъ въ Неаполь на 1-ый Маія: За туй повинны тѣ, было отъ Римъ, было отъ Италианско-то правителство, не сѣ толкось важны. Разбойничество то слѣдува да опустошава южны тѣ области. Министръ тѣ на вѣтрѣнны тѣ дѣла обявилъ на камара та на депутаты тѣ че правителство то зело енергически мѣрки въ устрашаемы тѣ мѣста, и че Италианскы корабы пріели заповѣдь да кръстосватъ воды тѣ на Сицилія, Калабрія и

## II.

Баща ми по клѣка на ясно-то клепало отколѣ отышелъ въ черквъ. По голама-та ми сестра трепти сито-то-тамъ въ брашнариница-та надъ липовы-тъ нащовы, по малка-та шатарно-весело раздига. Майка ми шіе нѣкакъ сѣ писанъ кърпѣ, и подкаля раталъ:

— Стайко, Стайко, хорскы-тѣ раталъ, оинко, отколѣ сѣ излѣзли на дѣрва; сримота іе, чи и дѣдо-ти Попа ще тя заварѣ іеже тука.

Стайко не обичаше да сѣ налага ядъ на сърци.

— Нека сѣ ходѣтъ, іей сѣга-ка-на-хе катъ сѣ подсырна на черны-тъ мренѣ, сички-тѣ ще преварѣмъ. Вчера съсъ сѣ струпалъ два бука на Ала-гопѣ и за днесъ, гѣгнѣво отговорилъ той.

И панстинѣ, отсѣрѣша изъ Камниця сѣ раздава веселѣ гласъ отъ тѣнка свирка. Гласъ-атъ ако не бѣше отъ пѣсѣня-та: "разболѣлъ сѣ ѝ Дойчинъ добръ . . . на планинѣ на Яглицковѣмъ, чи ше іе отъ: "провыкнѣлъ сѣ ѝ Стоянъ добръ юнакъ . . .; видѣся чи тозъ момѣкъ що іѣ пѣй вѣшно, лютий весело, ше іе подрапилъ и впрегнѣлъ.

Около дома скрѣбучать шейца и сѣ чуватъ бунны разговоры. Презъ ушлетено-то прозорче надъ глава-та ми са показватъ звѣздицки-тѣ — милички-тѣ, които и зима и лета са мѣжѣтъ, колко іе възможно по-милѣ, по-красенъ да представятъ Балканскыя небосклонъ, — въ сетѣе-то сѣ чудно блещукаше; — и показватъ, чи скоро — тамъ далечъ изъ подъ гора-та, като отъ чер-

Гаста, за да въспрѣтъ стоварване то на едно тѣло разбойницы, съставено чрезъ неаполитанскы противницы отъ волентеры отъ разны народы.

## Гърцы-тѣ и Българскія Въпросъ.

(Продълженіе отъ миналыя листъ).

## II.

Лесно можехмы да не бранимъ тука указано то отъ Ч. Правителство начало, зашто то то може и има кога то ше сички тѣ средства за да го отбрани и защити, и второ въ страдателно то положеніе наше въ черквата едно то отбѣгване на гръцки тѣ членове и отлагане то на толкось важнѣй предметъ отъ днесъ за утрѣ поставятъ подъ отговоръ предъ православна та черква самыя гръцкѣ елементы като подозрителны предъ наша та добра и блага волѣ и предъ христіанската ни цѣль. Отъ друга страна съчувствіе то на наши тѣ обязанности къмъ наша та майка В. Черква, оцѣпыване то на творима та обида на благочестивы тѣ едиородны наши братѣ, и на несмѣтна та повреда тѣхна отъ отлагане то и упорство то на опасны нѣкои мѣжѣ, и близка та опасность на православно то наше общество, за да са пазѣни въ него сѣко здраво и свето нѣщо принудѣхъ ны да са запретимъ въ подвигъ не толкось сѣразмѣренъ съ сили тѣ ни, и като патриоты и христіаны да защитимъ права та на по голѣма та частъ на христіанско то множество на обща та наша майка В. Черква, само то черковно право и истинны тѣ ѝ предѣльны правды, като ше докажемъ, че тука са повреждать интересы сѣхъ чужды на православно та черква и на общо то множество на православны тѣ.

Зашто то въ православно та наша черква св. Синодъ подъ предѣдательство то на избранъ предѣдатель, вселенскій Патриархъ е вышѣ то духовно начальство на черква та ни; и священното туй тѣло во името на Господа нашего Исуса Христа управя надлежащи тѣ на вселенскія престолъ православны черквы и христіанскы общины, промышлява за черквы тѣ за вещественны тѣ и нравственны нужды на служащи въ тѣхъ клеръ и на христіанско то множество; сѣ една рѣчь управя православно та черква духовно и вещественно.

Сѣкій православенъ христіанинъ интересува са въ духовно отношеніе равно, а въ материално, повече или помалко спорѣдъ величина та на общество то на което принадлежи, зашто то не само вещественны тѣ, но нравственны тѣ и духовны еще тѣхны нужды сѣ по много или по мал-

тога сѣ, огненно ше сѣ лѣсно голѣмото свѣтло, предъ коіето тѣ и мѣслѣ-атъ сѣ затуватъ очы-тѣ.

Осѣтѣ туй, червены-тъ пѣтелъ около булице-то, ту горделиво, ту умилно, ту повѣлительно свиква сговорижъ-тъ сѣ дружижъ отъ легла-та, коіжто отъ средъ нощъ іе заразбуждалъ съсъ непрѣспѣнно-то сѣ выканѣе. — Пресе-то въ кочана-та пици та сѣ пѣдѣе, — да ли за другаря сѣ, кого-то по Колада внесохмы въ горницѣ-тъ, и насолхмы крѣхы-тѣ му меса въ посто, или не му сѣ предлагали ранни-тѣ помуды. На кѣсо: сичко-то, и въ кѣдѣ и по вѣвъ и въ сѣдо и залѣ сѣдо доказѣва, чи веке сѣ разшава одушевена-та прѣрода.

Токо изъ кѣщи нѣкакъ сѣ работы-тѣ като ли чи не сочатъ къмъ обыкновенныя порѣдѣкъ. Какъвъ порѣдѣкъ думахъ? — Нито порѣдѣкъ, нито распорѣженіе, а просто новы зидарѣцы сѣ провикѣдѣтъ. Нѣдѣжъ и двахъ сѣ прокашла баща ми на сайвана, влѣзи въ кѣщи съсъ доброту, сѣдѣна и кротко повелѣ: Дѣно! омый Д., пооблѣчи го, чи ше го заведѣ днесъ на кѣлий тѣ.

Петърколийжъ отъ огнище-то малкъ питѣ отъ чисто брашно, огудѣхъ іѣ въ торбичкѣ-тъ съсъ нѣколко абѣлки, и іеже пѣмъ какъво, стѣжнѣхъ и мене отъ пѣты-тѣ до върха съсъ нова прѣмѣна, като за Велик-денъ, и ма прѣведохъ предъ кунъ-тѣ. Баща ми съсъ Патрахилъ на врата четеше тѣмъ; обѣрпа са къмъ мене, турпа на глава-та ни патрахилъ и продължи читанѣе-то; сетѣй ка-

ко. Но какъто единъ православенъ христіанинъ тѣй и сѣко православно христіанско общество спорѣдъ многочисленность та сѣ са интересъ по-вече или по-малко въ управленіе то на обща та нѣйна майка черква та. Слѣдователно има нужда за по-голѣмо или по-малко представѣ въ св. Синодъ; а че засѣдающы тѣ въ св. Синодъ св. архіерен не представятъ само интересы тѣ на горныя и дольныя епархіаленъ клеръ, и еще и интересы тѣ на пасомытѣ отъ тѣхъ и отъ тѣхъжъ тѣ събратѣ православы общины, туй немѣны нужда съ многоглаголаніе да доказѣва сѣрѣшю единъ прѣсеи прѣмѣръ.

Извѣстно е, че въ послѣдно време между вселенскія Патриархъ, св. Синодъ и Сѣхсенъ Свѣтъ разыска са и са рѣшил да са направѣ Ч. наше Правителство единъ займъ отъ дессѣхилды лиры за нужды тѣ на черква та и на Общѣ то. Тука като оставилъ настрана богословскы тѣ теоріи за православно та черква пытамы нѣ е тѣза черква и туй Общѣ за които стана то займъ? И кога то долѣ време за плащанѣе, и отъ православны тѣ общины ше бѣждѣтъ наймѣго на туй длѣжнѣ? Конечно гръцы тѣ не. Зашто спорѣдъ числа та  $8 \frac{2}{3}$  и  $3 \frac{1}{3}$  които по горѣ видѣхмы, тѣ сѣ въ тѣло то на православно то множество на В. Черква наймѣло, по то займъ стана отъ духовны и мѣрскы членове мала та гръцка община въ тягость и смѣтка сичко то православно множество; сѣщо те какъто и 7-тѣхъ или 8-тѣхъ милиона на вѣтѣ длѣгъ на Общѣ то. А ний българы тѣ които заплатимъ утрѣ (че зашто не, не ли сѣмъ за тѣ ний братѣ!) сѣразмѣрна та намъ часть  $8 \frac{2}{3}$  на тоѣ и на вѣтѣя длѣгъ на Общѣ то, въ какъ са ползува наше то общество, кои вещественны или духовны неговы или на едиородно то на духовенство лужды чрезъ него са испѣри толкось сѣрѣшъ чрезъ този, колко то и чрезъ тѣя длѣгъ!!! за тѣрѣдъ простодушны на нмъ едновѣрны тѣ наши братѣ, щото нито на устоижъ да на попытатъ поне. Нашѣ то общѣ нито свѣденіе щѣше да има за туй акс немѣвѣстницы. Конечно, въ туй обстоятелство, на работѣ та е духовна, по нито мѣра на В. Черкѣ е длѣженъ нѣкому. По едно отъ двѣ тѣ, или сѣдающы тѣ въ св. Синодъ и въ Сѣхсенъ вѣтъ владыцы и мѣрныя направижъ найглу злодѣяніе като рѣшижъ този займъ или предѣвижъ свои тѣ и на пасомы тѣ отъ тѣхъжъ тѣ събрѣтѣ христіанскы общины, за смѣтка на която конно и този займъ направижъ.

Но за да сключимъ по-искѣсо тѣзи пѣда мѣслѣтъ, за нужно да приложимъ че българы тѣ, научены отъ премѣнѣмы наши сѣданія искамы да знаимъ точно какъво и за

за: цалувай и ѣа майка сѣ рѣжа да та бла слови и тѣ. Майка ми прѣстана да сѣ крѣсека іе благословѣтъ съсъ твоѣжъ-тъ молитѣжъ, смѣно рече тѣ; да даде Господъ да сѣ пѣзѣ и прокопѣа. Хайди цалувай рѣжъ, пѣ не мысли, чи кога станѣшъ Грамѣтижъ, не ше сурѣвакамъ, кога не стоишъ мирно. Ама то е веке съсъ тебѣ наша ветѣа расправа.

Сѣщій-тъ обрѣлъ, който нарочно стѣмѣля, башни-тѣ и майчинны свѣты и заплашѣня, и наймного, страшно-то попятіе за нѣта, — не бѣше възможно да не истекѣтъ зы изъ учи-тѣ ми; и азъ нмъ дадохъ войѣ Патѣкѣхъ на рѣжъ-тъ ми торбичка-та тѣтидарѣчѣжъ, распрѣстихъ са съсъ домашны-то отъ свѣла страна направижъ длѣжнѣсть чѣста любовь, та ма придружижъ дори до тѣнка, тѣй сѣмѣ, както са испроваждѣтъ за лѣнѣжъ, дѣто веке съвършено ма извадижъ сѣрѣда-та сѣ, съсъ сердечны благословѣи пѣкѣго отъ страна-та и спорѣдъ сѣда-та, и дадохъ на баща ми. —

Отвѣдѣна-та страна на рѣжа-та до самы мѣстѣ бѣше заводъ за бакѣръ, жѣлѣзо, сапѣкѣцы и проч. . . Дѣто Иванъ бачварѣ-тъ, коі таи отъ рѣны зоры сѣ гѣрми дѣрѣвѣны-тѣ сѣве, бѣше мой отколѣшны благодѣтель — въ сѣспѣтѣва орѣдія за игрѣ, — іей го чи предѣбрика-та сѣ показа исподнижыя вѣрѣсть.

ставатъ таквыи работы съ Синода. Но туй не може да стане до като сѣмъ ний принудены да довършаватъ таквыи вещественныи наши интересы а иноплемьнъ клеръ, който нито езика, нито явныи тѣ нп познава, нито е въ положеніе да оудѣи пужды тѣ и да защити вещественныи тѣ наши интересы, а колко повече когадо синодалныи тѣ владыи имать право да располагатъ и по высшн тѣ сѣе нужды на нашето другоезично православнѣ общество. Защото какъго тукъ са презрѣхъ нито са зехъ въ призрѣнныи вещественныи тѣ наши нужды, тѣи и правственныи тѣ и духовныи наши интересы въ самия св. Синодъ ще са презрѣхъ какъто и до днесъ са призирахъ. Слѣдовательно ный Българи тѣ щѣхмы да сѣмъ весьма повинныи предъ однородно то намъ христѣнско общество еще и предъ самыи тѣ религиозныи убѣждения на однородныи тѣ наши братия, ако и на будущее напуснемъ извършване то на таквыи важныи предметы и ги предоставимъ на рѣшѣ тѣ и добрата воля на грѣцкѣи клеръ исключительно, нди най много на двама или четирма однородныи наши Иерарсы и тѣ избрани отъ грѣцкѣи Синодъ. Защото имамы на два чѣсти прихѣрѣи и за този предметъ и жедаймъ дано единъ день православна та церква не са раскае за тѣхъ, понеже дѣхно то избраніе е станало отъ грѣцкѣи Синодъ и вселенскѣи Патріархъ, за да са изаме по-десно чрезъ тѣхъ благочестивыи нашъ народъ да са подложн на исковано то за него чрезъ устава религиозно робство, и по официално да са представи предъ свѣта нашѣи народъ като недостойныи и неспособныи за церковно управление !!!

А колко то на конецъ че образованіе то и съставленіе то на св. Синодъ, сѣмъ отъ измѣнямыи тѣ и подвижныи тѣ нѣща на церква та, туй многовидно са доказва. Но намъ стига да помислемъ вчерашныи уставъ за да докажемъ, че тѣ нѣща не сѣмъ предвѣчныи, защо то вчера са измѣнѣи устроеныи отъ Патріарха Самуила наречениица по просто, Геронтизмъ, а по сѣщия му смислъ и по историческо то даже свидѣтельство Еллинизмъ, който и той бѣ измѣнилъ друга по старѣи и по христѣнска система. Слѣдовательно много несправедливо е да са гледатъ за каноническѣи тѣ измѣненія, а предлагамъ то отъ Ч. Правителство начало на будуще то съставленіе на св. Синодъ за беззаконно и противно на вѣра та и на предвѣчныи тѣ правдины на церква та.

Но защо не кажемъ истина га прямо? Отъ истина, въ синодалныи тѣ работы, устава даде отпустъ на Геронтизмъ, който достигна вече да е неспособенъ, даже подобрителенъ отъ нѣкоп обстоятелства за да предствѣи еллинизма на по-българска та вече отъколѣ В. Церква. Но Геронтизмъ тѣ са уничтожи на толкось само, на колкото бѣ нужно да са махне туй име, обвиняемо вече и отъ исторія та на Ивана Филимона, и споредъ колкото особенно св. Синодъ и вселенскѣи Патріархъ са отервахъ отъ една Аристократія, устарѣла вече по замощна по нѣкога, като носѣи чѣлѣшка плѣтъ да стане враждебна на грѣцкѣи интересы, какъто са туй случн въ пролѣшествія та съ Никомидійскѣи владыка, кои то извадихъ на лѣвъ беззаконно то изложение на однородныи тѣ и любородныи тѣ гами Архїепископы. А приемяне то на предлагаемо то отъ Ч. наше Правителство начало, понеже вжода въ св. Синодъ противуположенъ единъ элементъ чуждъ на Еллинизма, и прави даже послѣднія да има едно проблематическо положеніе, за туй износише да са докаже че то начало поврежда не само церковно то право и предвѣчныи тѣ правдины на В. Церква, поробена вече отъ Еллинизма, но ако е възможно и самага Бога предъ вещественныи тѣ интересы на Грѣцизма. Но туй право ли е и съгласно ли е съ начала та на православна та церква, щото В. Церква да е плѣтница само на сѣдѣи сѣментъ, а яравственныи тѣ и вещественныи интересы наши и на други тѣ народности отъ православно то множество да са повреждатъ и призиратъ? ный сѣмъ увѣрены, че ще са намѣрѣхъ много грѣцкѣи сърца, които ще исповѣдатъ, дѣи като христѣны поне ще припознахъ наддежаше то намъ церковно право и обидно то положеніе, въ което на наредн прочутыи уставъ.

Като доказавъи слабость та на грѣцкѣи тѣ приязанія, да ли сѣмъ правыи ный Българи тѣ въ

нашии тѣ чрезъ церковныи нашии народенъ въпросъ исканіи? Туй ще докажемъ въ слѣдующе то.

## III

Що е тѣи называемыи българскѣи въпросъ? Този въпросъ колко то и да са презрѣи отъ найнапредъ отъ еднѣи тѣи нашии братия, колко то и да са напади отъ послѣи и отъ насъ сѣмъшии тѣ, едно че нѣкоп не уразумѣхъ истинно то му значеніе и достоинство, друго че спываше особенныи тѣ намѣренія на нѣкоп сѣ, е и ще бжде най трѣливыи вышнѣи въпросъ и за дѣи тѣ православныи и во христѣи братски общества. Защо то въ развитіе то сѣи отварѣи голѣмо отношеніе съ народность та и на дѣи тѣ общества. Туй обстоятелство ако и увеличава наистина еще повече неговыи тѣ затрудненія, но и не огнема нищо отъ церковно то негово достоинство. Туй преплитаніе доказва даже колко нѣколцина смпреныи българи сѣмъ право мыслили и съсѣи колко благодарозуміе, съсѣи сичко то сѣи безсиліе и слабыйи свои средства, като рѣководяхъ однородно то сѣи христѣнско общество, произведохъ такъвъи единъ трѣливыи въпросъ, ограниченъ отъ начало въ мѣстныи нѣкоп церковныи предметы, до такъваи степенъ, щото днесъ той да стане, не само предметъ на освобожденіе то на цѣлъи народъ отъ едно религиозно робство, въ кое то бащи тѣ му отъ религиозна ревность и прѣптисеныи отъ временныи тогасъ обстоятелства подпаднѣхъ, но да направи и проблематическо до-сегашно то въ православна та В. церква исключително княженіе на грѣцкѣи элементъ. Една та важность на тѣи обстоятелства е доста да опрѣвдае наше то до сега поведеніе предъ грѣцкѣи клеръ, и да осѣи малодушіе то на онѣицѣи нашии однородныи кои то паднѣхъ въ другія край на нелиность та и ли препорѣчвахъ подъ вида на церковна свобода друго по тежко церковно робство, на римскѣи Паша. А толкось повече, когато ный, като осѣицѣи и оцѣицѣицѣи положеніе то на однородно то наше христѣнско общество и принадлежаше то намъ церковно право въ восточна та церква, трѣбаше да са интересувамы по много отъ други тѣ православныи народности, кои то сѣмъ подъ В. церква та въ ново то управно нейно преобразование, кое то е много недостаточно, а най вече погрѣшнѣи сѣищо однородно то намъ христѣнско общество. Защо то въ прѣсто то начало на устава грѣцкѣи тѣ элементъ ако и да припознава отъ части церковно то право, кое то нашии тѣи однородныи имать въ В. церква, но дѣломъ тѣи отбѣзва, като са извивава, нѣкога че ужъ В. церква не прави разлѣице на народности тѣ, кои то сѣмъ въ нѣдра та и, а нѣкога като неможе никакъ да стори, дозволява и намъ единъ гласъ въ избраніе то на нашии тѣи архїепископы, но сички тѣи тѣи полу-мѣрѣи друга цѣлъ нехатъ осѣи да задушатъ справедливо то чувствованіе на правдинныи тѣ на еднородно то наше общество и да го съблекѣи официално отъ сички тѣи религиозныи и церковныи правдинныи, кои то сѣмъ дадени общо за сички тѣи православныи христѣныи отъ повременныи тѣи славныи Султаны. Защо то споредъ този уставъ да добие единъ българскѣи церковенъ члѣтъ, или да прихѣтѣи на церковно то сѣи право бѣи нужно да мине по напредъ презъ грѣцкѣи каналъ. Но кой принуденъ да плува по неизвѣстно и чуждо немому морю не подложн на бѣдствія га корабленрушенія та му?

По вѣрно изображение на церковно то наше положеніе, въ кое то постави христѣнско то наше общество грѣцкѣи уставъ не можехъ да, осѣи да го оприличимъ на сиромѣхъ-Лазарево то. Защо то ако и да ли са предоставимъ намъ въ устава дребна една трошница отъ раскопнѣи та и богата трапеза на православна та наша майка церква, туй ный, никакъ добрыи българи, трѣба да го гледамы като ничтожно възмездіе отъ страна та на възлѣзѣи околу неіи грѣцкѣи клеръ, за ничтожно възмездіе на противоканоническо то присвоиваніе на независимыи тѣи нашии въ Охридъ и въ Търново церкви, на архїепископскѣи тѣи нашии престолы и монастыры и на сами тѣи еще нашии церковныи правдинныи. Конечно, едно такъвъи обидно и противухристѣнско състояніе, ный българи тѣи нито като народъ, нито като чѣда на обща та церква бѣи възможно и праведно да търпимъ вече за напредъ.

(Слѣдува.)

## Народитоманско Изложение.

(Продіе отъ посл. 5-ый брой.)

## IV

Никойи нѣи са разсѣрѣи, ако сѣи отъвѣрнѣи е отъ сички тѣи тѣи великобѣи, представѣи Европѣи тѣи, Азїатскѣи тѣи и Африка области на Имперія та, за да търсимъ обраѣи на Българскѣи тѣи произведенія. Дѣи сѣи предѣжѣи за изключително то приемяне комитѣи на изложение то; или да са отбѣрѣи произведенія та споредъ степенъ та и родаи да са съберѣи въ едно и сѣищо то отъ сички тѣи еднородныи произведенія, или даотдѣи по една чѣстъ отъ палата за сѣкастѣи. И дѣи тѣи тѣи системѣи са виждахъ и на комитѣи: Най послѣи той сѣи рѣшеніи на слѣдующи среденъ прѣдѣтъ, който ерѣицѣи съобразенъ съ разумъ: И тѣи зѣи произведенія са нареднѣи по родъ, щовносители тѣи, или представитѣи тѣи на иионна та търговія, да могатъ да сравнѣи въ то качество на подобныи тѣи произведенія разныи тѣи области. Колко то за видове тѣи намышленность та, сѣица область наредѣи събрѣи сѣи, кое то стада едно насѣрѣи чваніе и ерѣициваніе за съсѣи тѣи области.

Единъ тѣи може да бжде сгодеиъ за да докаже пушество то на система та, която рѣшнѣи прѣи и послѣдува; маслнныи тѣи и масло то, го отъ тѣхъ е извадено, съсѣи вѣи единъ интелеиъ клонъ на търговія та, и въ сичко трѣиностранство на Индѣи та, маслннѣи тѣи нѣи производители и усѣищенствователи. И ли нѣицо по благодарозумно отъ да са съберѣи въ едно и сѣищо то пространство и маслнныи тѣи и маслнныи стѣица, дѣи сѣи кѣи да може докаже сравнително то качество? Търговѣи тѣи знае отъ сега на такѣи, въ кои чѣстъи Имперія та ще нахѣи, най прѣи стѣицѣи за ова та търговія и промышленность маслнныи. Маѣиатурныи тѣи произведенія напро тѣи сѣи опрѣици за вѣитрѣишно то потребленіе, много нѣицо, относително за туй, една область са нахѣи отъ друга, еще по на рѣицо чужденѣи тѣи купува произведенія отъ наша та промышленно; сѣица область задоволява нужды тѣи на житѣи сѣи: Има ли нѣицо, кои то испѣи лѣи тѣи слѣи не съвѣицино, и кои то оставѣи по доуѣи стараніе то сѣи? Има ли нѣицо, кои то принуждѣи дѣица та сѣи да идѣи въ блѣи жныи тѣи облаи или даже и на странствіе, и кои то не защѣи ватъ доволно общи тѣи или частныи интересы и мѣсто то? Отдѣиленіе то, кое то е опрѣилено за тѣхъ области ще покаже недостатъи тѣи кои то е имало досега и кои то трѣиба да са шѣирихъ.

Има ли на послѣи области, кои то потреблѣи ватъ за свояи изѣи дарбы тѣи на климата сѣи, кои то щѣи да бжѣи доволны за нужды тѣи нѣи, безъ да прихѣи ватъ на иностранна та промышленность? Сички тѣи сѣи стѣици отъ Августѣиице то лице на Н. Величество Султана, до най послѣи дѣицыи испытатели на изложение то, ще са задрѣи съсѣи почетъ и увѣиленіе предъ дѣицѣи тѣи, въ кои то са нахѣи рѣи тѣи произведенія, и ще похвалятъ дѣицѣи тѣи на житѣицѣи отъ тѣхъ области.

Съ тѣи идея, която сѣи направицѣи, и кол-то е точна, за реда на народно то изложение, нѣи трѣи вѣише, безъ да са обявѣи за егонизмъ, да търсимъ произведенія та и на Българіи и да ги сравнѣи съ произведенія та на други тѣи области. Предѣи рѣицѣи този испѣи съи най голѣмо безпристрастіе, и излѣицохмы горѣицѣи че сѣи Българи и че припадѣи жныи на едно племе толкѣи трудолоубиво и толкѣи коняливо. Ный не щѣи да отнемѣи преимущество то на царска та коммисія, която ще обѣицѣи да официално едно подробно списаніе за излѣиценіе то, въ искѣи да разсѣи жѣи на читатѣи тѣи сѣи, какъи нашии тѣи хубавыи области сѣи представѣи въ палата на Ипподромъ, искѣи най много да нѣи по вторимъ онѣи, кое то чухмы самыи ный отъ хора способныи, върху десѣи тѣи успѣи, за кои то нашии тѣи области сѣи способны въ едно много близко време, и безъ други издержки, осѣицѣи ново едно прихѣижаніе и добра воля, отъ кои то нашии тѣи земледѣицы не сѣи лишены, повече отъ колко-

то нашии тѣи промышленныи. Туй разказваніе и този разборъ ще бжѣи предметъ тѣи на единъ новъ членъ.

(Слѣдува.)

## Българска Дружина

За направа на една фабрика да прѣи и тѣи памукъ въ Пловдивъ.

Чловѣици родѣи да живѣи вѣи дружина, тѣи клонѣи да съединѣи вѣи своии силы, за да сѣи изнамѣи рѣи по-голѣи съборъ добро-поминуваніе. Обаче чловѣицѣи за личното съхраненіе, кое то ги кара, до смѣицѣи поставѣи спѣицѣи за развитіе то на сдружаваніе то: всяко събраніе, отъ чѣицѣи до народъ, търѣи да сѣи присвои нѣицо надминуваніа, за поврѣица на другѣи събранія; щото, улѣиценныи отъ две съпротивныи силы, кои то пронзѣицѣи отъ едно смѣицѣи начало, дружинныи сѣи клатѣи испрѣицино между монопола и слободата. Тѣи трѣибува да е смѣициствовало, на всѣи дѣи и всякогажѣи, дружинныи сѣи правдинныи, кои то сѣи сѣи усвоили или сѣи сѣи погрѣижили за исклучителна печалба отъ нѣицѣи видѣи работа; таково е, истинна, началото на западскѣи и сѣи сѣи, кои то чловѣицѣи намира и всѣицѣи народи, да приеи муватъ, спорѣи рѣи мѣицѣи, различныи нарядбы, обаче да сѣи основавѣи всякогажѣи върху опрѣицѣи делѣици сговори поставѣи на обща та правда.

Сдружаваніе то е едно отъ най-плодородныи тѣи срѣиства, что чловѣици имать на расположеніе то сѣи, за да извършѣи вѣи прѣицѣи рѣици, да умножавѣи свояи имѣи и да развивѣи произведеніе то.

Ный днесъ сѣи останали най-пазѣи откѣици западѣи на Европѣици, и отъ денъ на денъ усиромѣишавѣи, зашто нѣицѣи плащѣи одѣи стѣицѣи съ кои то сѣи облачѣи. Дакѣицѣи, за да ги постигнѣи на искусство и богатство, потребно о намъ сдружаваніе то; зашто само на еднѣиго чловѣица ще бжде твърѣи мѣицѣи да въспрѣиемо нѣицѣи прѣицѣи рѣици, отъ страхъ да не би да изгубѣи, а мнозина като дадѣи по малко нѣицѣи сѣицѣи работа става, и тѣи всѣицѣи сѣи позу- ватъ отъ нѣи, или ако изгубѣи, тѣи не испѣи цѣи вѣи.

Една отъ най-силныи връзкы между чловѣици е безъ смѣицино взаимна вещественна полза; нема не гледаме днесъ нѣицо-сѣи да ставѣи ту Грѣици ту Българѣи спорѣи тѣи тѣи отъ кой то мислатъ, че щѣи сѣи ползувати?

Нашето отечество България е добро, хубаво, всякому отъ насъ сѣицѣи и любезно, има быстрыи и сладки воды и др. т.; нѣи кога нѣицѣи по може да сѣи прѣи храни, той е принуденъ да замѣижи и чѣсто да оставѣи жѣици и дѣица, та да отѣици да търѣи прѣи храни и печалѣи другѣи по чуждыи мѣица, и да хвали тамъ, дѣи сѣи храни.

Прѣицѣи години сѣи нѣицѣи смѣицѣи доста полѣицѣицѣи за прѣи сѣиленіе, нѣи никой не сѣи погрѣижи да нахѣи на тѣхъ чловѣици прѣи храни и поминуваніе, отъ кое то тѣи бѣица принудѣи да сѣи оставѣи отечество.

Нашити мѣица и особено Пловдивъ сѣи на- мѣи рѣи на таково мѣи стоположеніе, щото нѣица други срѣиства за поминуваніе осѣицѣи направа на фабрики. Тѣи сѣи бѣицили да устрои въ речѣицѣи градъ едѣи фабрикѣи да прѣи и тѣи памукъ, посредѣиствомъ хѣицѣи записѣи, всякой по една турска лира. Нейната печѣицѣи ще бжде заздѣирана, зашто тѣи ще печѣи отъ работа, та мѣицѣи и ще може да изгубѣи. Нашити прѣи сѣицѣи познаватъ нѣицѣи голѣицѣи распространіе на памучната прѣица и на америкѣицѣи платѣи, и кой ли отъ насъ нѣица отгорѣи-сѣи два три дактѣи памучно платѣи? И при такѣица извори за работа и богатство, нѣи сѣи чюдѣицѣи какъ да сѣи прѣи хранимъ. За прѣицѣи иска кажемъ село Сопѣи. Въ това село житѣици бѣи сѣи насѣицили да сѣи прѣи сѣицѣи отъ нужда, че нѣи мало сѣи что да сѣи прѣи храниватъ. Е добръ, Сопѣи плаща всяка година на Инглитера давѣи по едѣицѣи миліонъ грошѣи безъ да сѣи осѣи; ный искаме да ка- жѣи, че въ Сопѣи всяка година сѣи харгѣи по сто хиляды топа балѣи стока отъ долѣицѣи шѣицѣи-

